

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ святъ 6-бъ год. поп. Литер додатокъ
кажды кожъ 15-го и послѣднаго дня кожного мѣсяца.
Редакція "Администрація" подъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи засыпаются лишь на посередине застеженіе
чехла призываются цѣнѣ въ кр. бтз. одномъ
строчки печатно, въ руб. "Надеслане" по 20 кр. а.
Редакція неопечатаній вѣльний бтз порта.
Предплату и ксераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
ністрація "Дѣло". У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-
strasse 10; M. Dukes, Klevergasse 13; G. L. Danke &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
glar, E. L. Danke & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рес-
публика "Кіевской Старинѣ" въ Кіевѣ, почтовѣ
урадѣ и "Газетѣ Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
басовская ул., д. Ралли 9.

Съ розпочавшимъ ся IV-тимъ
чвертьрокомъ просимо нашихъ Ви-
Предплатниковъ поспѣшати съ при-
сылкою предплаты а Довжникѣ просимо о скору сплату залегостей.

Полилась уже кровь славянска!

Оть часу безкровной революціи въ Ру-
мелии до нынѣ декорація на Балканѣ зовсѣмъ
змѣнилась: нынѣ вже льєся кровь. Брать рѣ-
же брата, Сербъ иде на Болгарина, мимо то-
го, что оба ледви що приходять до себе по
многовѣковой неволи въ однѣмъ и тѣмъ са-
м旣ъ ярмѣ турецкому. У кожного широго Сла-
вяншина мусить болѣти серце, мусить паленѣ-
ти лице нынѣ на той видъ братоубийчои вѣ-
ны, па тѣ одушевленіи клики "eljen!" въ
Пештѣ, коли тамъ наспѣла вѣсть, що сербскій
король выдавъ вѣну Болгарамъ, па вырахова-
ніе, съ якимъ Нѣмцѣ приглядятся рѣзни Славянъ на Балканѣ... А що-жъ въ виду всего
того нынѣ думати о той "панславистичнѣй
идѣ", о котрой таки краснѣ рѣчи розказу-
ють въ Россії? Де нынѣ тая сила, де тая
держава, що въ имени панславистичної идеи
нога бѣ була запобѣгти проливови братиной
крови? Не ма еи нынѣ!

Россія въ теперѣшній хвили на балкан-
скомъ побѣостровѣ не має майже нѣякого
впливу. Сербія отвернулась давно отъ неї, а
теперь то само мусѣла вчинити и Болгарія.
Россія холодно признала депутатію болгарську,
князя болгарского вичеркнула зъ своїми армі-
и тымъ оскорбила не толькожъ князя, але и на-
родъ болгарский, котрый стоять за своимъ
любимымъ княземъ, — Россія попыхає князя
и народъ болгарский въ рамена Англіи. Всѣ
широ-славянські часописи зг҃одно высказують
той поглядъ, що "въ рукахъ Россії лежало
— запобѣгти проливови славянськії крові на
Балканѣ, коли-бѣ она заразъ по революції въ
Румелії зазнала була вѣреї свойї місії на
Балканѣ становище и не упокорювала князя
и народъ болгарский!" И въ самой Россії
познаютъ теперъ свою нещасливу по-
литику. Явне мильне въ Россії напирає
на правительство, що оно во виду
"зухвалости" короля Мілана. — (Кор. Міланъ
посля трактатовъ не мавъ права виповідати
войни Болгарії, котра остає підъ зверхностю
Турції; бѣль мѣгъ хиба выдати вѣну)

Дѣло

Турції. Князь болгарский заразъ заапелювавъ
въ тѣмъ змисль до Порты. Але-жъ що шкодити
Портѣ, що Серби пустили трохи кро-
ви Болгарамъ и на отвортъ?) — покинуло до-
теперѣшну политику, заняло рѣшуче становище
и до решти не паганяло симпатій бол-
гарскї въ руки лорда Сальбергіо.

Праска "Politik" однакожъ не має ве-
ликой надїї, що ѹ зъ того було. Въ ста-
тії "Die neueste Phase des Panslavismus"
такъ говорить "Politik": Россія, котра Сер-
бію угнала въ руки Австро-Угорщини, а Бол-
гарію нынѣ заганяє въ рамена Англії, и въ
себе дома теперъ якъ разъ старається звести
"панславизмъ" до абсурда. Побудоносцевъ и
Катковъ внесли до совѣта державного проектъ,
и онъ въ совѣтѣ теперъ розбирається, що на
будуще па управляемъ посады въ адміністра-
ції и судовництвѣ въ цѣлому державѣ рос-
сійской мусѣли бути іменованій толькожъ уряд-
ники православної вѣри. Будь-що-будь така
"реформа" буде вонючимъ покривленіемъ
славянскихъ горожанъ держави другого вѣ-
роисповѣданія.

"На всякий спосѣбъ — заключає "Politi-
k" — Россія завзялася якъ найуспѣшнѣйше
пересвѣдчиції цѣлъ свѣтъ, а особливо славян-
ській, що єи "панславизмъ" не есть нѣ-
чимъ іншими, якъ страхомъ, котрого не-
потребно ще боятися. Рѣчь проста и ясна.
Чого можуть сподѣватися отъ Россії пра-
вославнї Славяне, коли они не хотять
зовсѣмъ и до крыхъ зреши права розпо-
ряджати самими собою, — сего примѣръ ба-
чимо на Болгарії. Чого можуть сподѣватися
отъ Россії католицкї Славяне —
маємо примѣръ на Полякахъ, котрой Россія
має підъ свою повною властею, а ще жадає
отъ нихъ, що вони вони ще вѣрѣтъ сво-
ихъ, коли хотять бути рѣвновѣрными съ
своими спѣвъ-горожанами Россіянами. Вон-
гемъ и нась Чехівъ поучавъ уже по при-
ятельски Аксаковъ обѣ тѣмъ, що Россія не
була-бѣ отъ того — обдарувати нась своїми
"симпатіями", коли-бѣ мы для неї зробили
толькожъ "одну маленьку кречість, а то: змѣ-
нили свою вѣру..." Але-жъ въ Россії суть
Русини — есть ихъ до 17 мілонівъ —
всѣ православнї, а мимо того яка ихъ
тамъ доля? Ще гѣрша отъ католицкіхъ По-
ляковъ!...

Неослабнїй и Перелестникъ не толькожъ почували
себе якъ риба въ водѣ, але на серіо були пере-
свѣдчені, що всяка проба — вонти зъ него, есть
бунтъ и потрясеніе основъ.

Такъ ось съ якими хлопятами давъ Богъ
зустрѣнулись Передрягинови. Показалося, що Не-
ослабнїй напімавъ лѣтнє помешканье на Субдѣ
и бувъ викрадений три недѣлї тому назадъ про-
сто зъ постелї, въ ночи. А Перелестникъ прово-
дивъ лѣто въ околицахъ Луги и зъ мѣсяцъ тому
назадъ бувъ захопленій на прогулцѣ, передъ
очима станового, и заведеній въ неволю. Але що
оба они були на бѣдствї, то въ Петербурзѣ
ихъ неприсутності доси не запримѣчено.

— Тутешній медведѣ зовсѣмъ особливий на-
родъ, — сказавъ Неослабнїй після першого вы-
ливу радостныхъ окликівъ, — богато они нашої
братьї въ неволї держать... А дѣвъ недѣлї тому
назадъ наївѣть полковницу вдову Чародѣеву, та
її не саму, а съ сестрінницею Клеопатрочкою
просто зъ поїзду зняли и привели.

— И на що-жъ се мы имъ здалися? — за-
цѣкавшися Передрягинъ.

— Для реформъ! Народъ молодий, на волѣ
жити захотѣли, — ну, и надобно имъ оставати
въ звѣриному образѣ. Реформъ захотѣлось, а самі
зробити не вмѣють.

— Якъ-жъ такій реформы заводять?

— Та якъ-бы се вони скажати... всего имъ
хочеся. А що іменно для нихъ користнѣйше, се-
вже мы повиннї означити. Ось я — поліцію ре-
формую, а товаришъ мій — судозъ реформи якъ

Такъ то виглядає "панславизмъ"!... И
якъ же не має літися кровь славянска?

Выдѣль „Народної Рады“
въславъ сими дніми до Дирекції державныхъ
зелѣнницъ у Вѣднѣ слѣдуєше письмо:

Всеовѣтла Дирекція!

Розпорядженіе п. міністра торговлї зъ днія
23 червня 1884 до ч. 103 В. а. д. о організації
заряду державныхъ зелѣнницъ постановленіе (§. 7),
що всѣ для публичности призначений заявлени
(оповѣтка, написи, обѣжники и т. д.) видають
належить въ языцѣ нѣмецкому и дотичному я-
зыцѣ краївомъ.

Краївськимъ языкомъ во хѣдної Галичи-
ни, становляючо головный теренъ державныхъ
зелѣнницъ, а заселено майже виключно Русинами,
єсть языкъ рускій. Всѣ згаданія заявленія
належали бы прото тутъ побѣчнѣ нѣмецкого, ви-
давати такожъ и въ языцѣ рускому.

Русини замѣтили съ задоволеніемъ, що се
по частіи фактично заховується, але толькожъ по
частіи не въ повѣтѣ. Декотрій бо случає ма-
ложаженія руского языка вилякли вже передъ ро-
комъ представленіе жителівъ повѣтівъ Болехов-
ского и Стрійскаго, внесене до всеовѣтла Дирекції
дня 23 падолиста 1884 р., а хотія дотичній
жалобы зъ стороны всеовѣтла Дирекції вдо-
воляючи вже полагоджай, то завоїгди ще остава-
ся богато, що згаданому статутови организації
несто просто противорѣчить.

Уваглядаєсь руского языка въ найважнѣ-
шихъ оповѣщеніяхъ, якими суть назвы стацій и
остереженія придорожнї, переведено до си на
однїй часті зелѣнної державної сїтї, то на но-
вомъ побудованомъ шляху трансверсалної зелѣнни-
цї и то толькожъ на просторѣ Станиславѣвъ-Гуса-
тынъ. На всѣхъ же прочихъ шляхахъ, именно-же на
дальшомъ проекторѣ трансверсалної зелѣнницї
отъ Гусатынъ до Задобра, а оттакъ въ цѣлому
району зелѣнницъ арх. Альбрехта и Днѣстриан-
кою, подыбусмо по нынѣшньому дні написи и оповѣ-
щенія лиши въ языкахъ нѣмецкому и поль-
скому безъ найменшого слѣду буквъ рускому. Вони
можна лиши тутъ отрѣтати придорожнї остереженія въ языцѣ рускому, та и спорадично и толькожъ на шляху зелѣнницъ арх. Альбрехта.

Станъ такій можна було хвилево оправдати
тѣмъ, що згаданій шляхи, зведеній приватними
предприєтствами, вгождуючими партікулярнї по-
литицї понадъ интересъ загаду, дбатиши підъ
управу державного заряду вже технично викон-
чеными. Однакожъ гдѣ промовиши, що вказани
похібки по мысли організації статуту держ-
авныхъ зелѣнницъ належить усунути и не дастъ-
ся замеречити, що здѣлти се давно вже годило-
ся и давно було можна.

Занепокоивъ Русиновъ надто ще и фактъ

Предплата на "Дѣло" для Австроїї: для Россії:
на цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. "Бібліотеки": съ дод. "Бібліотеки":
на цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл.

на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 5 зр. на цѣлій рокъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 2.50 зр. на півъ року . . . 2.50 рубл.
на чверть року . . . 1.25 зр. на чверть року . . . 1.25 рубл.
Для Заграниції, окрімъ Россії:
на цѣлій рокъ . . . 15 зр.
на півъ року . . . 7.50 зр.
на чверть року . . . 3.75 зр.
съ дод. "Бібліотеки": на саму додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр.
Позднєше число коштує 12 кр. а. в.

другій, виходачій вже прямо зъ рамени самой-
же всеовѣтла Дирекції.

Дійшло бо недавно до публичної вѣдомості,
що на будынку, маючому небавомъ станути у
Львовѣ для поміщеннї тутешної Дирекції руху
державнихъ зелѣнницъ, підля пляну, всеовѣтлою
Дирекцію одобреного, має бути умѣщена написъ
въключно польська.

Переведеніе такого намѣрена дбаймо-бы
народності руку тѣмъ болестнѣйше, що нова
обида єи правъ и интересъ-бы проявитися-бы мала
на будовѣ монументальнїй, здвигненої въ пре-
столій городѣ, самомъ осередку рускимъ землї
и руского житїя. Бувъ-бы се актъ непріязнї
манифестації такъ голосний, а даному праву такъ
противній, що ледви чи могла-бы всеовѣтла Ди-
рекція на него приволити.

Товариство політичне "Народна Рада" у
Львовѣ, стоячи на сторожі правъ руского народу,
уважає прото свою повинностю, звернути увагу
всесо. Дирекція на повышение наведенїй неправиль-
ності и хабы заряду зелѣнницъ державныхъ, су-
щеречній навѣть съ тою одробинкою правъ, які
запоручено рускому народови въ Галичинѣ орга-
нізаційнимъ статутомъ; а припускаючи, що
всесо. Дирекція вони наведенїй кривди недомотре-
ній доси може толькожъ про неовѣломъ факти-
чного стану рѣчи, за нынѣшнімъ поясненіемъ
зволитъ оправдливо полагодати, заноїти Товариство
"Народна Рада" іменемъ всего руского
народу умільне прошеніе:

Всеовѣтла Дирекція зволитъ зарядити:

1) Щобы на цѣлому просторѣ держав-
нихъ зелѣнницъ въ Галичинѣ, а именно на шляху
трансверсалної зелѣнницї бѣль Гусатына до За-
добра, оттакъ въ цѣлому району зелѣнницъ арх.
Альбрехта и Днѣстрианской умѣщено доси недо-
стаючо рускї написи стацій и оповѣщенія інформацій.

2) Щобы на будучомъ будынку дирекції
руху у Львовѣ побѣчнѣ польської була умѣщена
такожъ въ отповѣднїй формѣ написи руска.

Огъ Выдѣль „Народної Рады“ у Львовѣ.

Сербско-болгарска вѣйна.

Л-ди пятый день триває вѣйна межи
двою братнми народами, а вже поплыло бо-
гато славянської крови. Болгаре — якъ можна
було сподѣватися — тратять одну позицію за
друг

Болгарии до первого сражения цели же несено-
сти Банкей-Доль. Тым часеъ сербскій войска
востукали чимъ разъ большими масами подъ
Цар-брдъ, укрѣпленный Болгарии и тутъ ще
жакушии буботы пришли до первого большои
биты. Болгаръ етратилъ 34 людя въ уби-
тыхъ жукъи первъ винъ большю силу
Сербия уступили и посунулись вонъ до вы-
шову Драгомана, который останова пѣту оке-
лицю и заняла дорогу до Софіи. Выбѣль
буль сильно укрѣпленный и значими
силами болгарекима обенаженый.
Сербскія армія рашочала отже противъ сїи по-
шція силу канаду; Болгаре боронилися
можло и завало. Здравося, що Болгаре амо-
куть удержати сю позицію. Коли однакожъ
Сербы не могучи взять вызову, хотѣли его о-
бйтіи и взять непріятеля въ заду. Болгаре
редвидѣли сей маневръ и вернулись наездъ
о Сливницѣ, лишаючи выѣзъ въ рукахъ
Сербовъ. Такъ отже етратило болгареке вой-
ко и другу важну позицію. Выѣзъ Драго-
манъ держали Болгаре хоть въ значно мен-
ша силѣ чреѧ цѣлый день и опустили его
операз въ ноchi, видячи, яко имъ грозить не-
спасечность. Коли такъ отже шумадійскія
дивизія сербека заняла вже даѣтъ важній позиція
болгарек, то моравска дивизія оперунала вно-
у противъ мѣста Триъ. Дня 17 с. м. прій-
шло подъ сїи мѣстои до рѣшучой борбы.
Болгаре ставили даже сильныи опоръ и до-
перва по тригодиний занятои борѣ удалось
Сербамъ взять мѣсто враступомъ. Тутъ ад-
стали Болгаре першій разъ сильно пораженій,
бо етратили не только богато людей въ уби-
тыхъ и раненыхъ и даѣтъ пушки, але вонли та-
жъ Сербы въ неволю коменданта мѣста
Три, майора Николаева и 300 Болгаръ. Стра-
ты сербскія маютъ бути такожъ даже значній.
Въ битѣ сїи доводивъ самъ король Миланъ.
Здѣбуша Три заняли тепѣрь Сербы дорогу,
що веде въ него мѣста чреѧ Бревникъ до
Софіи; такимъ способомъ отже вближались
Сербы въ двохъ сторонахъ чимъ разъ больше до
Софіи. Головну квартиру сербеску перенесено
в стрѣтиши заразъ болгарскій силы подъ
Адлія разбила ихъ, забирающи въ неволю 150
людей. Въ дальнѣмъ походѣ ген. Лешанина вы-
мѣреніемъ, якъ здасъ, на Видинъ, прійшло надъ
рѣкою Вртбель до великой битвы. Болгарскій
войскъ, а именно видиньска дивизія, обегуши
були Сербовъ въ четырохъ сторонахъ; по не-
довѣгѣ однакожъ битѣ вѣстали звѣсъ по-
битій. Сербы вонли въ неволю 1000 людей и
забрали даже богато военнаго матріялу. Тел-
еграмы въ днія 17 с. м. доносятъ: "Коло Ви-
долу чуті стрѣлы пушокъ. За даѣтъ годину бу-
дутъ Сербы въ Видинѣ". О дальнѣмъ руху
сїи арміи не ма доси вѣдомости. — Зъ по-
лудневого поли вѣйны доносятъ: Князь бол-
гарскій пріѣхавъ днія 16 с. м. до Сливница,
де подъ его надзоромъ докбчуются укрѣ-
пленія. Чиръ цѣлый день Сербы зао-
мѣрювали своихъ раненыхъ, доперва на дру-
гій день т. е. 17 с. м. ударило сербскѣ
войско въ двохъ сторонахъ на Сливницю.
Помимо того, що Сербы колька развъ и дуж-
значими силами нападали на Сливницю, от-
перли ихъ Болгаре въ обоихъ сторонахъ, по чѣмъ
дѣтакъ приступили до оффензивы и прогнали
ихъ на колька кильометровъ бѣтъ мѣста. Сер-
бы мали великій етраты а кромъ сїго забрали
Болгаре богато Сербовъ въ неволю. Коло Сли-
вница рѣшитея здасъ судьба столицѣ краю;
доси однакожъ нема близшихъ вѣстей о даль-
шемъ ходѣ борбы на сїи поли вѣйны. Зъ
болгарской стороны доносятъ лишь, що Болга-
ре забезпечили собѣ дорогу Бревникъ-Сливни-
ца и що дорога въ Ломъ-Палянки до Софіи
не есть дѣтата. Зъ сербескѣ жерелѣ доносятъ
внову, що линія Ломъ-Палянка-Софія есть зо-
вѣсъ въ рукахъ Сербовъ. Сербскій войска
вближаютса концентрично до Видина; жителѣ
(Сербы) витають(?) всюды сербскѣ войско хлѣ-
бомъ и солею яко свого освободителя въ бол-
гарской неволѣ. На полуудни суть всѣ позиціи
кромъ Сливница въ рукахъ Сербовъ. — Зы-
гальний етраты Болгаръ выносятъ до теперъ
800 людей убитыхъ и раненыхъ; сербскій
етраты маютъ бути далеко бѣльші.

Переглядъ часописей.

(„Слово“ и „Миръ“ о побыть Выдѣлу „Рускои Рады“ у Впредсв. житр. Сильвестра.)

тана представляющи ему положеніе краю отъ него зависимаго, жадающи дѣлъ султана рады помочи. Коли на сю телеграму не надѣйшиѧ отповѣдь, выславъ Цанозъ окружне письмо до царя, представляющи въ нѣмъ небезпеченьство, въ якоиъ нашлась Болгарія, и что не интервенція Болгаріи въ Румеліи нарушила права Порты, але власне независима Сербія, которая напала на турецкого ленника не поѣдомляющи о томъ Порту. На послѣдовѣ

„Нововыбранный Выдѣлъ — пише „Миръ“ — отправився in pleno пѣдъ проводомъ своего сѣдѣнія главного предсѣдателя Впр. крыл. о. Шведицкого къ Его Преосв. карѣ Сальвестру, чтобы Ему представиться и упросити отъ Него архіерейскаго благословенія для своихъ подвиговъ якъ и Его отеческихъ совѣтovъ и покровительства на будущность. — „Нововыбранный Выдѣлъ, — сказавъ многоуважаемый предсѣдатель, — приступающа дѣламъ свои задачи и желающа начати ѿ Богомъ уважас передовоемъ яко свої першій обовязокъ просити Ваше Преосвященство о удѣленіе Архіерейскаго благословенія, умоляюща Ваше Преосвященство заразомъ не отказать намъ Своимъ отеческимъ порады во всѣхъ важнѣйшихъ вопросахъ и Своего ласковаго покровительства во всѣхъ

Всѣ тѣ штуки Передрягинъ що зъ канцелярійной практики зналъ, якъ своихъ пять пальцѣвъ; але все таки онъ добра бачивъ, що праця жде сго не вѣдь-лика...

II.

И не буду подробно разповѣдати, что и
якъ робивъ статокій совѣтникъ Цередрягашъ.
Разъ для того, что се довело-бъ мене до оцѣн-
ки конституції, что, иболя моего пересвѣдченія, и
не въ пору и дразливе дѣло. А по друге, о сколь-
ко знаю, Никодимъ Лукичъ самъ приготовуе до
друку обширный памятникъ а. з. „Рѣкъ въ краю
Бурмаловъ“ и я не хочу, щобъ онъ многоцѣнна
праца черезъ мою недискрецію отратила инте-
ресы новинъ. Мимо того однакожъ не можу здер-
жатись отъ делкихъ вышокъ зъ того памят-
ника.

Понередъ всего жушу засвѣдчи, що Передрягинъ провадивъ свое дѣло осторожно и разумно и на послѣдокъ проявивъ насть не зовѣсь звычайну твердость душѣ. Якъ человѣкъ досвѣдченый и догадливый, биъ неразъ завдаавъ себѣ пытанье: що властиво значить его нагле, маже чародѣйне появлене въ краю Бурмиловъ? Чи се гра простой случайности, чи може се сталось затаеннымъ дозволомъ або насть росказомъ начальства? Неразъ начальство задумує щось таке, чого отъ разу оповѣстити не можна, и отъ оно тайкомъ насылаетъ своихъ людей. Коли се такъ — а Передрягинъ чимъ разъ болѣше клюнівся до пересвѣдченя, що се именно такъ — то очевидно треба будо поступати въ такій спо-

стремленихъ, опертыхъ на строгое законной под-
ставъ.. Мы явались тутъ, чтобы В. Преосв., ико
Князю-Владыцъ и Начальнику нашей св. Цер-
кви заявить и запоручити, что мы все вѣрно
и твердо при нашей св. католической Цер-
кви, при престолѣ нашего всемилостивѣшаго
Монарха и Его съятѣйшой Династіи сто-
яти и въ тѣмъ лишь дуло дѣлать будемъ".
Его Преовлащенство, пріятно тронутый тою ма-
нифестацію изъ стороны представителѣвъ „Рус-
ской Рады", выразивъ въ отвѣтъ на заявлену Ему
должность во первыхъ свою радость видѣти ихъ
у себѣ, увѣряющи прибывшихъ, что не откаже имъ
дѣятельности и подвагамъ Свого покровитель-
ства и помочи, если они будутъ лишь строго
придерживатись засадъ, высказанныхъ предѣдате-
лемъ, подносячи и указуючи заразомъ на потре-
бу: уничтоги воякахъ для нашего народного роз-
вою, единости и силы шкодливыхъ екстремѣвъ;
не оходитъ изъ становища, на котрѣмъ намъ Богъ
и законы стояти приказуютъ; сохраняти свято
вѣрибуть св. апост. Престолу и не соединяти
адъюнктъ п. Гарасимовичъ ванѣсь тоасть
за здоровлье батька о. Іосифа, що выходить
такого сына. Нотарь п. Витославскій, ико
голова мѣста и членъ выдѣлу пос. прощаю
п. Тита въ имени рады повѣтоваи и мѣста.
„Таку память — сказавъ онъ — рѣдко жо
по собѣ лишає. Ты може маешь справедливый
жалъ до нашего мѣста за той зандъ, котрого
Ты добинаять (при выборахъ до рады держав-
ской). Тутъ лишь одно умѣю Тобѣ теперь
сказать: Лишь добрѣ и заслуженій мужъ дѣ-
знаютъ несправедливого вавду". П. Витослав-
мача, въ котрѣмъ той винлюясь, що пере-
шкодженый прибути до Тысъменицѣ, написанъ
тіи слова: „Хотяй нашї политичнї пересвѣд-
чения не бшли въ парѣ, то для особы п. Зы-
ячковскаго и его характеру маю икъ найглуб-
кать въ Станиславова, прощаю п. Тита З.
ико товариша тыхъ лумокъ. що въ молодости
ворушили ихъ серца. П. Неметъ вручивъ п.
Титови З. рисунокъ того дому, въ котрѣмъ
проживъ кольканайцать лѣтъ. Були ще й
другї промовы, въ тѣмъ числѣ и бѣ селянъ,
и такъ прощанье протяглось до 3 год. въ ночи.

ЛОПИСИ

Зъ Тысъменицѣ

(Прощанье п. Тита Заячковского.) Въ се-
реду мин. тыждня прощали мы п. Тита За-

ячковского, который въ отси въ посады ады юнкта суд. переносився на посаду судіи въ Будвановѣ. На прощанье его численно вѣбра лися вечеромъ въ касинѣ рускіи священики въ мѣста и въ околицѣ, руска и польска ин телигенція мѣсцева и товаришѣ та приятелъ въ Станиславова, абы дати тымъ доказъ щи рои любови и приязни для п. Т. Заячковскаго що черезъ кѣльканайцять лѣтъ дѣливъ долъ и недолю мѣста а отходачи лишае по собѣ за для свои людянности, працѣ и такту щи ру память. Хочь веселій тоны музыки стара лися розвеселити душу, то таки було намъ тужно въ хвили розстаня; тѣшились мы хи ба утѣхою сивоголового батька п. Тита, о. Іо сифа Заячковскаго въ Лопянки, который сидя ч мѣжъ священиками радѣвъ отъ щастя, що вого сына люде таکъ щиро любятъ и пова жаютъ.

На спольной вечери ввношено богато то
асть. Первій тоасть въ имени окличного
священства руского вznѣсь о. Еронимъ Ле-
вицкій изъ Стриганець, подносязъ тую рѣд-
ку въ характерѣ п. Тита З. Черту, що бнъ въ
пречудный способъ годивъ строгій свой обо-
вязокъ судіи съ найтоншими вымогами гу-
манности. Потому адъюнктъ п. Неметъ под-
умѣлъ съзапишати п. Тита З. яко товариша

тълося фльоты, то поручено было Жвакиау предложить соймови отловѣдній пляны и разрахунокъ коштovъ. Але коли Жвакинъ предложивъ свое внесенье, вывязалась надъ нимъ горяча разправа. Передрягинъ доказувавъ, что корабль, ради тrivкости, треба побудувати зъ папендеклю и хиба ляше съ невеличкою примѣшкою доброго канцелярійного паперу. А. Жвакинъ для популярности и бажаючи якъ найшвидше отати начоль флоты, твердивъ, что Передрягиновъ спосбъ надто повольный и для скарбу за дороги и що на першій разъ можна вдоволитися кораблями изъ старого афишового паперу. „Але чай такій корабль будуть для супостатовъ шкодливий? — не безъ злобы запытавъ Передрягинъ, тымъ однымъ пытањемъ отъ разу убивъ Жвакиновъ проектъ.

Се пораженье Чародѣва взяла собѣ дуже до серца и заприсягла месть. И ось течерь держала овоен присяги. При помочи штучной діалектики и колькохъ аручныхъ выкрута се зорвала соймъ и на вѣки завѣчила Передрягинѣ проектъ.

вати, що сей Передрягиновъ проєктъ, се только
підготувъ пущеный въ той цѣли, щобъ до остан-
ку знївечити и погреботи цѣле пытанье конотя-
туційне. Але будо вже за позно. Берлоги отояли
вже зовсѣмъ готовий и всѣ медведѣ ходили сонні,
думаючи только о роскошахъ недалекої спячки.
Дякуючи такому настроеви, „зимова конотятуція“
перейшла въ соймъ величезною бѣльшоотею; си
установленье святковано съ величими торжествами.
Для народу выкогали колька бочокъ краденого
вина и наняли хоръ поомѣтюхъ пѣснѣ спѣвати.
Соловѣївъ, за для холодной поры, годѣ будо роз-
добути.

Зима минула щасливо. Стрѣлецкихъ облавъ въ тыхъ сторонахъ не бувае, а медведѣ тутъ безопаснѣйши, иже по вичихъ сторонахъ люде. Але що найцѣкавѣйше, такъ те, ѩо й статскій совѣтникъ, побачивши себѣ середъ того сонного царства, не выдержали. „Зъ разу менѣ се диво-вижею здалося — паше о томъ дѣль Передрягинъ — якъ се живи жавотинѣ майже поль року въ сиѣ проводятъ; але такъ великии були чары на-разъ обдавшой нась тишины, ѩо й мы съ това-ришами, хоть и якъ крѣпились, по двохъ подъ-ляхъ таки мусѣли пойти за загальнымъ прикла-домъ. А въ томъ чюль и пашь Чародѣева съ се-стрѣнницею.“ (Конецъ буде).

(Конецъ буде).

(Симпатія Угорів до Сербів.) Дивнимъ дивомъ засинають Угри проявляти симпатію для Славянъ, правда однажай, що сьми разомъ лишъ для Сербівъ. Вони по бльшихъ мѣстахъ якъ въ Будапештѣ, Темешварѣ, Новомъ Садѣ и др. позавузвали окремі комітети въ ціліхъ населеніяхъ сербськимъ раненымъ живирамъ. Комітети збирало грошеві датки, шарші и другі речі, потрібні для раненихъ.

(О чистковій мобілізації) удержуються по-голоска упорно, хоча іхъ пофіцийно заперечують. Говорять, що на долїшній Дунаю має бути виставленій корпус обсерваторій въ силь 40.000 людей и що 12 и 15 корпуси мають бути змобілізовані. Говорять такоже — якъ вже доносили — що справа мобілізації має бути порушена на раді миністрівъ минувшої неділі; офіційнихъ вестей однакож и въ сьї справі немає що доси.

(У Відні помірз) тамошній директор по ліцензії Крітичка Іденц. На їхъ мѣсце — якъ говорять — має бути іменованій вице-президентъ високого суду краевого, гр. Ламецанъ.

Заграницій Держави.

Справа болгарска и конференції. Дня 17 с. м. згадають конференцію въ основѣ на дальше веденіе нарадъ и на предложеній резолюції але остаточне порѣшеніе має дочекати наступній, бо англійскій амбасадоръ не одержав ще отповѣднихъ інструкцій. Всѣ предложенія турецкія мають бути принятій, съ тою однакоже лиши змѣюю, що Туреччина вишила сама созміють а державы попрутъ ея отповѣдними декламаціями. Всѣ державы крімъ Англії мали на то згодитися, щобъ пытаніе болгарське закінчили въ той спосібъ, щобъ ухвалити унію болгароку въ такій формѣ, въ якій она буде Портъ догодна въ видинокій округу ототутити Сербії.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австро-Угорска Монархія.

(Союзъ країнъ.) Цѣсарськимъ патентомъ здѣствали скликанія союзъ країнъ на день 25 падоліста с. р. въ слідуючихъ країхъ: въ Австро-гірштадтѣ и долинѣ Буковинѣ, Галиції, Горіції въ Градецькѣ, Дальматії, Зальцбургу, Істру, Караванії, Кранії, Моравії, Тиролю, Шлеску, Форальбергу и въ Чехахъ.

(За делегації) Засданія делегацій доходять вже до кінця и може бути, що вже сего тиждня будуть закриті. Характеристичнимъ було засданіе австроїскога делегації въ дні 16 с. м. На порядку днівнѣмъ стояла справа бюджету міністерства дѣлъ заграницій. Угорска делегація повідомила австроїску о своїхъ ухвалихъ, а коли прийшло до генеральної дебати, настала въ делегації велика тишіна. Ніхто не зголосувався до голосу. Въ виду подїї на балканському польовій спокойї и мовчаливості делегації мусіблъ кожного застановити. Каждому мусіблъ насунутило на гадку, що справы на Балканѣ або сильно захопили нашу делегацію, або она годити зовсімъ на початку міністра дѣлъ внутрішніхъ и єї похвале. Се послідне и показалось єщо-то правдивимъ; передъ спеціальною до дебатою такъ промовивъ кн. Виндишгрецъ: „Комісія буджетової австроїскога делегації приняла поясненія міністру дѣлъ внутрішніхъ, гр. Кальонко, о початці монархії на всходѣ съ вдоволеніемъ до вѣдомості. Комісія ще і тепер, хоча вже вибухнувъ локальній конфліктъ на Балканѣ, має повну надію, що удастся удержати миръ въ Европѣ, особливо-же межи великими державами. Въ імені комісії висказує отже і тепер повне довѣріе до австроїскога політики заграницій.“ При спеціальній дебаті не забирає такоже ніхто голосу въ всій позиції ухвалено безъ дискусії. На засданії дні 17 с. м. промовлявъ знову пос. Ельцъ въ справѣ колонізації Боснії и цітавъ міністра, о скілько таї колонізація въ той мѣсяцъ удалася. На се отповідь міністеръ Калая, що колонізація въ Боснії зовсімъ не удалася, бо багато колоністовъ, котрій тамъ поприходили, хотіли діверсії учинити рѣбельніцтва бѣгъ Боснії. Въ Боснії нема землї, котра не була-бы власностю, отже і колонії на бльшій розмѣрѣ не можна закладати; поменши-же колонії удаются добре. Міністеръ констатує, що чи-ло жителівъ католицкого вѣроисповѣдання въ сѣм'ї краю значно збільшилося, бо самихъ католиківъ ізъ юрисдикціїхъ сторінъ хорватськихъ зайшли людьми 20.000 душъ. Школярівъ народнихъ замінило сего року 15 на кошти правителівъ. Школярівъ вѣроисповѣданій не втягнено до бюджету, бо їхъ удерживають церкви. Стациї агрономичній удерживають Францискане, котримъ и на будуще не забракне средство до удержанія сихъ заведень. По сьмъ заявлению принято буджетъ окупаційний и заміненіе рахунківъ за роки 1883, а реф. Маштіч сконстатувавъ ще згідність ухвалъ обохъ делегацій.

(17 петицій зъ Галичини) въ справѣ дстави-стії для войска передала австроїска делегація міністерству вѣйнѣ до розслідування и вставила до того-же міністерства ст. прошеніемъ, щобъ єво розслідувало, чи не можна бы менші сполки промисловія прилучити до бльшихъ, котрій займають доставкою.

(Радостній обявії угорской делегації) по по-воду виїздженія вѣйнѣ Болгарії черезъ Сербію стало — якъ доносить „N. fr. Prse“ прізначено, що посли двохъ заграницій державъ виїздилиши зефа сесії Седенія, якъ малася речі съ сми обявіямъ радості по поводу виїзда виїзженія вѣйнѣ черезъ Сербію. Седеній має за-звіти, що дѣйстію єднолісія були на засданію делегації окликі: Ельцъ! але лиши два, а вѣ-льська газета обявії съ значко преувеличила.

(Симпатія Угорів до Сербівъ.) Дивнимъ дивомъ засинають Угри проявляти симпатію для Славянъ, правда однажай, що сьми разомъ лишъ для Сербівъ. Вони по бльшихъ мѣстахъ якъ въ Будапештѣ, Темешварѣ, Новомъ Садѣ и др. позавузвали окремі комітети въ ціліхъ населеніяхъ сербськимъ раненымъ живирамъ. Комітети збирало грошеві датки, шарші и другі речі, потрібні для раненихъ.

(О чистковій мобілізації) удержуються по-голоска упорно, хоча іхъ пофіцийно заперечують. Говорять, що на долїшній Дунаю має бути виставленій корпус обсерваторій въ силь 40.000 людей и що 12 и 15 корпуси мають бути змобілізовані. Говорять такоже — якъ вже доносили — що справа мобілізації має бути порушена на раді миністрівъ минувшої неділі; офіційнихъ вестей однакож и въ сьї справі немає що доси.

(У Відні помірз) тамошній директор по ліцензії Крітичка Іденц. На їхъ мѣсце — якъ говорять — має бути іменованій вице-президентъ високого суду краевого, гр. Ламецанъ.

Заграницій Держави.

Справа болгарска и конференції. Дня 17 с. м. згадають конференцію въ основѣ на дальше веденіе нарадъ и на предложеній резолюції але остаточне порѣшеніе має дочекати наступній, бо англійскій амбасадоръ не одержав ще отповѣднихъ інструкцій. Всѣ предложенія турецкія мають бути принятій, съ тою однакоже лиши змѣюю, що Туреччина вишила сама созміють а державы попрутъ ея отповѣдними декламаціями. Всѣ державы крімъ Англії мали на то згодитися, щобъ пытаніе болгарське закінчили въ той спосібъ, щобъ ухвалити унію болгароку въ такій формѣ, въ якій она буде Портъ догодна въ видинокій округу ототутити Сербії.

— Ставрополійскій Институтъ розписавъ конкурсъ на двѣ опорожненій стипендії по 105 зр. зъ фундації бл. п. Каролины Гленицкої. О стипендії тѣ убѣгались можуть толькі убоги слухачі права, гр. к. обряду, отзначаються добрыми успѣхами въ наукахъ. Поданіе о тѣй стипендії вносити належать до дня 31 л. грудня с. р. посредствомъ властей університетовъ.

— Конкурсъ розписала рада школи окружна у Львовѣ на мѣсце управлюючої учительки у Львовѣ съ платною 700 зр. и додаткомъ 340 зр. и на мѣсце дѣйстїю учительки у Львовѣ съ платною 700 зр.

— Видѣль читальній въ Ковалевцѣ складає симъ широ-сердечну подяку товариствамъ „Проесть“ и „им. М. Качковського“ у Львовѣ за щедрі дары въ книжочкахъ и за поздоровій письма. Також складає широ-руске Спаси Богъ Вир. о. декану Грабовичу зъ Сточнатова, Веч. о. Кобринському зъ Мишини и Веч. о. Балицкому зъ Испаса; Чест. пп. И. Ковчуякovi учительеви зъ Яблонова, Генікови зъ Березова, Крушельницкому, Венгриновичу, лѣкарю Кобринському и студентамъ Боднаркумъ, що приняла участь въ открытию читальній; також чесог. господарю Василеви Миронюкови зъ Мишини за хороший співвочки, Чест. Суїдамъ зъ Сточнатова, Мишини, Испаса, Пѣстыни и Березова, и вѣмъ Чест. Гостямъ, що звичили овомъ присутствомъ сїї великій вішь громадско народный празникъ — Огъ Выїду читальній въ Ковалевцѣ.

— Тяжкі удары нанесла судьба на редактора „Стражниць польської“ п. Гнѣвоща. Власне тенерпер, коли бѣнѣ отбуває кару вязницѣ, (за справу сїї п. Гриневицкимъ) пришла вѣть, що сынъ єго Марія, 24-лѣтній кадетъ 13 полку уланівъ въ Гедингѣ коло Вѣднія, который передъ двома роками зложивъ съ отзначеніемъ воїть офицерській, отобразивъ собї житїе. Прчинию сїї моубітства було поминеніе нещастиного при авансѣ. Нещастиливий отецъ не мігъ навѣть попросити тлінніхъ останківъ сына.

— Зотинене потягівъ. Для 13 с. м. о год. 12 въ полуночі вѣхавъ потягъ державної зелїнницї межи станиції Лужанівка Воля а Загорянини на потягъ, везучій шутерь, въ наслѣдокъ чого потягъ виточиво, чотири вагони пакункови и штуртові зостали знищені, а машина ушкоджена. Въ двохъ знищенихъ возахъ було 35 роботинікъ и роботиць, зъ котрьхъ одна, Анна Чижъ, згинула на мѣсці, трохъ роботиць тяжко покалчичились, а всѣ прочі дознали легкого ушкодження на тѣлѣ. Кромѣ того понѣть при той катастрофѣ смерть машинистъ Францъ Горокій. Прибувши на мѣсце нещасти лѣкарь оглянули ранихъ роботниківъ, трохъ тяжко ушкодженихъ отослано до шпиталю въ Йолѣ, пріохихъ же легко ушкодженихъ отвезено до дому. Прчинию нещасти було везаховання приписовою остерожності. Зъ той причини ведою судове слѣдство пропровѣ виновниківъ.

— Самоубійство. У Львовѣ отобрали собї житїе роботиць Розалія Ковальчукъ, родомъ зъ Комарна на числячії 67 лѣтъ. Прчини самоубітства не вѣдома. — Зъ руки справедливости згинули: дні 16 с. м. начальникъ послідного повстання въ Канадѣ Риль, отраченый въ Регінѣ, а дні 17 с. м. стражено въ Касосель звѣтного Лаского, убійцю поліційного сїївника Руміфа.

— Похвалу за науку релігії въ школахъ народныхъ удалила країна Рада школи оо. Угриновському въ Щитівцяхъ, Гаванському въ Устечку, Алексіевичу въ Тороскому, Дакову въ Лопушанахъ, Жуковському въ Олбевѣ, Давидовичеви въ Заболотцяхъ, Ефимовичеви въ Пощівяхъ, Глібовичеви въ Накваші, Лонкевичеви въ Суховолі, Сѣркови въ Гаяхъ старобродскихъ и Дзеровичи въ Топоровѣ.

— Патримъ Єзуїтамъ заборонало ємечкі правителство осѣдати такоже и въ колоніяхъ збастуючихъ підъ протекторатомъ ємечкімъ. Клерикали ємечкі хотіть внести въ той мѣдль інтерпеляцію въ парламентѣ бо, кажуть, Єзуїтамъ заборонено законами осѣдати лише въ монархії ємечкій, а не и въ єї колоніяхъ.

— Верещагинъ а патримъ Єзуїти въ Вѣдні. По олчю зaborони Верещагинови держати на выставѣ образы зъ житїя Іс. Христо, вѣденські Єзуїти — якъ доносять вѣденські газеты — оголосили на 12 л. падолиста въ своїмъ костелѣ службу Божу за спокутование грѣху сповідного черезъ тыхъ Вѣденській, що були на выставѣ Верещагинъ. За примѣромъ пп. Єзуїтівъ пошли пп. Лазаристи и оголосили на ту саму интенцію тридневну реколекцію въ своїмъ костелѣ.

— Новомініонаний вице-президентъ суду красового у Львовѣ п. Поглєстъ обіймає сми дніми своеї управданії засланіїмъ до того рода народнихъ штукъ, котрій також за для свого змѣту якъ і драматичного оброблення повинні довго удержатися на оценї. Представленіе штуки сїї пішло зовоїмъ гладко, а отзначався найбльше дуже характеристичною грою п. Біберовичъ въ ролі Даміана, котрому сильно додержували мѣсця пп. Гриневецькій, Стечинській, Стефурасъ і Дяловскій. Зъ артистомъ отзначали пп. Біберовичеви, Осиповичеви и Клишевска, котрія по разъ першій виступила тутъ въ бльшої ролї и мимо труднощі языкової вивізала зъ неї усішно.

— Переписка Редакції и Адміністрації.

Вс. А. Б. въ Дрог. 8 зр. одержали и виновали. — Вс. И. Гв. въ Яв. р. 4 зр. за IV. чвр. одержали. — Вп. Допис. зъ Ка. Въ найближшій чома. — Вп. Ю. Сав. въ Кул. Вамъ безъ перерви посылає „Дѣло“. Муонтъ проходити на почтѣ, тоже зволіть звернути на то увагу п. почт-майстра въ К.

Съ симъ числомъ розсылается Предплатникамъ „Бібліотеки пайзи. повѣстокъ“ 10 и 11 аркушъ „Збрника повѣстокъ и оновѣдань“.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ поручав 1315 90—
Порошокъ дамскій паріскій по 50 кр., Lohse'a 80 кр. Ravissante'a по 60 кр. въ власного виробу по 40 кр.

меновач при школѣ жіночої с. Елизаветы; К. Билибівна, М. Пишловска, Л. Воланьска, А. Вольтеррова и А. Цвінгербівна при школѣ жіночої с. Мартіна.

— У всѣхъ львівськихъ школахъ народныхъ насту-пить сми дніми змѣна годинъ школъ въ той спосібъ, що наука отбувати буде толькі одинъ разъ въ день и число годинъ буде значно зменшено такъ, що навѣть въ виїзовихъ школахъ може бути найвише 30 годинъ науки на тиждень. Змѣна таєма есть дуже пожадана, особливо що одноразово науки на день, такъ якъ дворазове ходжене до школи есть для дѣтей, мешаючихъ далеко відъ школи, майже не можливе.

— Жертви науки. Въ Новій Гвинеї поубивали дики тамошні краєвій воїхъ членівъ експедиції сиднейського товариства географічного.

— Въстава електрична має бути въ короткому часі відкрита въ Петербургѣ, въ будинку педагогічного музея.

— Нову крадѣжъ въ костелѣ поповнено въ Нажанковичахъ, поз. перемиского. Незвѣстний злочинець добрался въ ночі до ск

Вже вийшовъ
Ілюстрований

КАЛЕНДАРЬ

„Просвѣтъ“
на 1886 рокъ

укладу Василя Дужича.

Змістъ: Календаристичний астрономічний і церковний. — Місяць та університетські входи в замоду союза і підприємця, отмінні місяці в стану воздуха; календар житійський. — Частина інформаційна Цілескої родини. Висвітліть стемпловіть за найближчий справа прави, документы, подані та ін. Склад стемплової Розклад земель на галицьких дорогах. Шаддинські почтові (I—XXVI) — Устав цивільний на рікъ 1886, укладу Теодора Мельника (стор 1—56). — Частина літературна: Ще не змідла Україна [Павла Чубинського]. Вірша пари [оповідання Галим Барбіньє] Притина (посем Т. Шевченка). Хата та хати [Н. Турското]. Не зглини! [стихи С. Метелі]. Гуцулка [оповідання Павла Свенцицкого], передложить В. Дужича. Зъ исторії Русі-України. Да якож смртєві віндири гетьмана Виговського, Броховечкого, Миропітчика, Самбіловича і Дороніченка [Полія М. Костомарова] із написанію Семеном Жуком. Зъ життя вищеранній.

Русінські: Д-р Омелян Огіновський, Микола Коєтимирів, Володимир Напорець, Панас Чубинський, Евгеній Железіцький, Д-р Корніло Сушкевич, Константин Бобікевич, Василь Продай, Олександер Дуткевич. Дагонські еусільної роботи та силы Русінські австрійські [написані Ол. Барбіньє] Зъ гігієнії: Відень та Перша помочь дідах въ нещащих припадках [написані д-ром М. П-ї]. Зъ гоеодезії: Подібніовані полії [написані И. Зандровським]. Смішне [стор. 1—134]. Різний оголошені. — Ілюстрації: Портрети Миколи Коєтимира, д-ра Омеляна Огіновського, д-ра Корніла Сушкевича, Евгенія Железіцького, Василя Продай та Володимира Напорецького.

Висписаній змістъ Календаря показує, що частина інформаційна та література дуже богата, а Устав церковний, уложеній черезъ фахового знатока, перевинчиває своїмъ объясномъ (56 сторінокъ всякої дотеперъшній установи).

Ціна 50 кр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣтъ“ і во всѣхъ большихъ книгоріахъ въ Галичинѣ Замовляючи зъ „Просвѣтъ“ зъ провінції долу чать 2 кр. на пошту.

Коли хотіз замовити бойдь 12 пріємниць, одержить 20% роботу

Позаякъ накладъ невеликий, просимо співіти зъ замовленнями Календаря на 1886 рокъ буть ми-
нливими.

Достати можна въ адми-
ністрації Дѣла.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТЪ“

подане до вѣдомості, що видало і має на складі ольгацію

Формуларъ для частії пожичкової:

на дачѣ:
1) Книга касова, одна лібра . . . . . 40 кр.
2) Книга маєтку жільного, одна лібра . . . . . 40 кр.
3) Книга маєтку подружчного, одна лібра . . . . . 40 кр.
4) Справи, 100% приватнихъ

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО
п. д. въ Вѣденъ р. 1683.
Написавъ Стефанъ Качала.
Ціна 20 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації Дѣла.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Попеже знаю, що Високоповажайший отцѣ духовий ураджують при церквахъ хоры, пріо поручаю мою

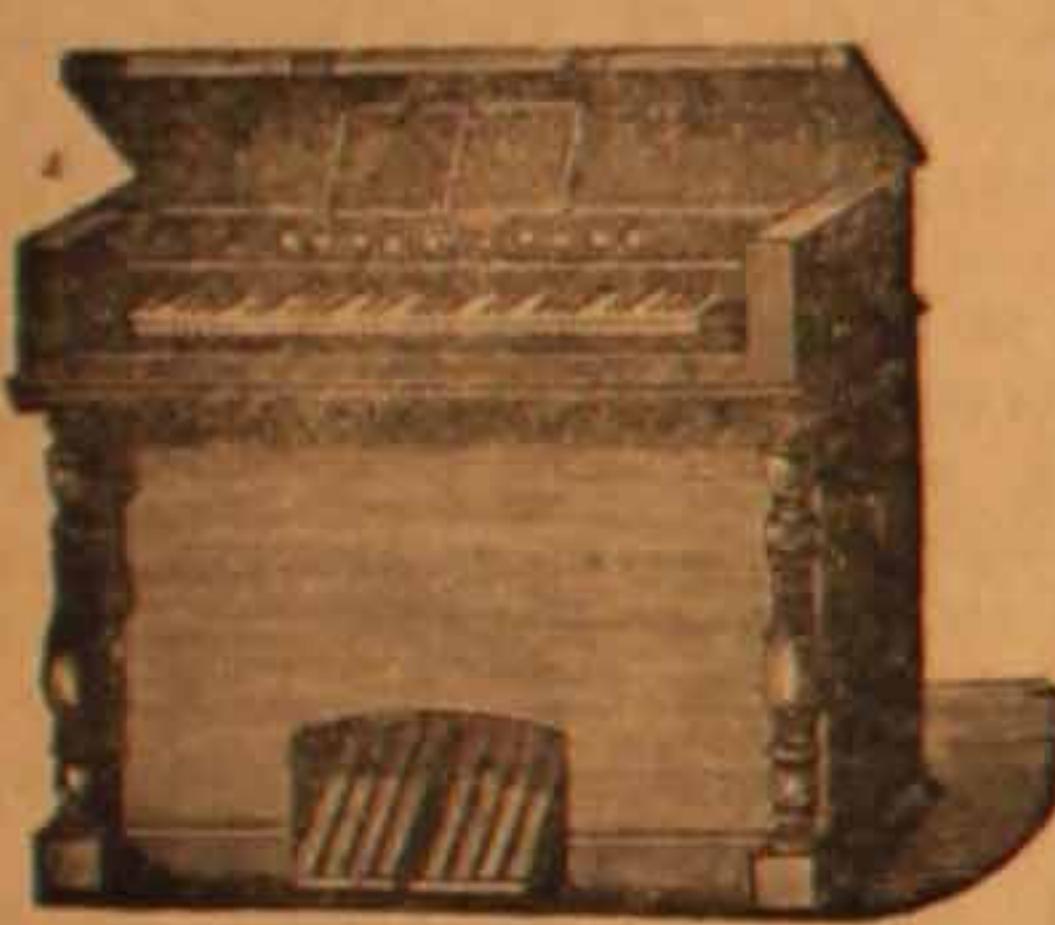
ФАБРИКУ ГАРМОНИЮМЪ (або ФИСГАРМОНИЮМЪ) до учения спльву.

Високоповажаний п. проф. И. Вахнанинъ купивъ до рускій гімназії въ Львовѣ інструментъ моего выробу и може дати Высокоповажанію Отцімъ Духовныхъ о тойль же похіточій інструментъ найтішую інформацію.

Ціна тыхъ інструментовъ бѣть 70 зр. а. в. и выше.
Для таокъ на раты.
1372 18—?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первои въ Галичинѣ фабрики органовъ и гар-
моніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Спеціальна Торговля

ПРИРОДНЫХЪ ГЕДЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

въ ТЕРНОПОЛИ.

1257

Поручае кромъ висылокъ б кильовихъ барылокъ поштою и висылки вина зеленицею въ великихъ бочкахъ, котрій бѣть поштовыхъ висылокъ зади дорогою поштового, контрабань бочковокъ и акцизы бѣть вина висланій зеленицею въ большій скількості о 30% дешевше стоять, а именно якъ слѣдує:

Ціни лосо зеленица Тернополь franco бочка:

1 бочка, що маєтати менше боліше	32 літри	66 літеръ	135 літеръ
стоіть	зр кр.	зр кр.	зр кр.
1 бочка вина Гедлай столівъ	12 60	22 50	40
1 " " лініще	15 —	27 —	50
1 " " витразне	19 —	35 —	65
1 " " съ букетомъ	22 —	40 —	75
1 " " Самородне	28 —	52 —	100
1 " " солодкове	34 —	62 —	120
1 бочка вина червонай:	17 —	30 —	55
1 бочка Visontai зъ р. 1882			

Купуючи вина особисто у продуцентовъ и за готовку ручу за природий, смачній і ліпшій а дешевши якъ напійтъ зъ Угорь спроваджувані.

Іменно же поручае яко добрий христіянинъ Преподобному Духовенству свои природні вина до ужитку при службѣ Божії и прошу о благословленії замовленія.

При замовленіяхъ прошу о часті задатку.

Цѣс. кор. уприв.

ГАЛИЦІЙСКІЙ АКЦІЙНИЙ БАНКЪ ГІПОТЕЧНИЙ

ВЫДАЕ ВО ЛЬВОВЪ и черезъ ФІЛІІ

въ Краковѣ, Чернівцяхъ и Тернополі

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4 процентовій платні въ 30 днівъ по висловѣдженю

4½ " " " 60 " " "

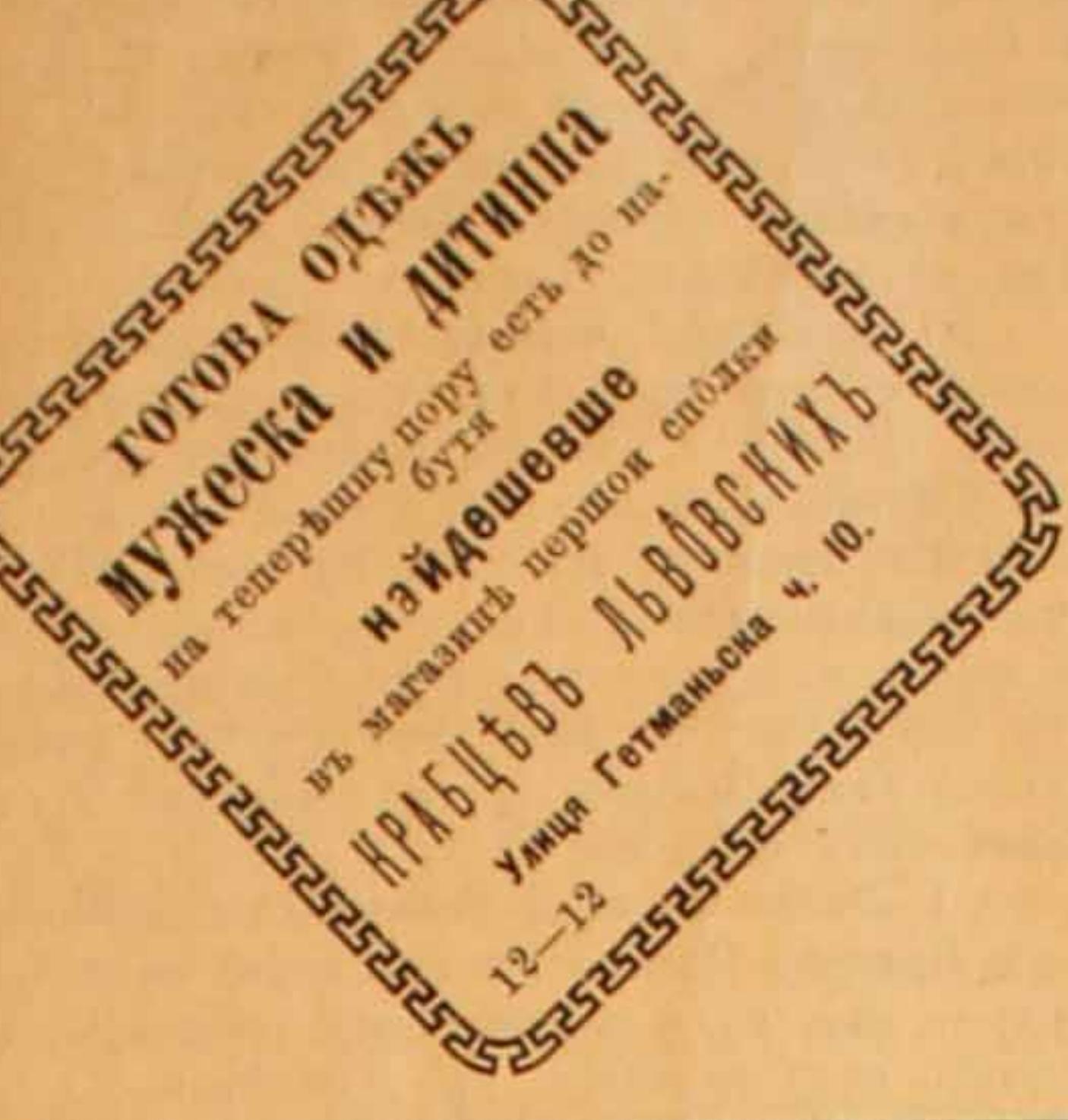
Львовъ, 7 січня 1884.

ДІРЕКЦІЯ.

(1848 50—?)

(Передрукъ не платятся.)

Выдаваць въ редакторъ Іванъ Белай.

найлучший
ПАПЕРЬ ЦИГАРЕТОВЫЙ
есть правдивый
LE HOUBLON
1460 Французскій фабрикатъ
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижі.
Передъ подробкою остерегася!

Сей паперъ поручають якъ найлучше гг а-ръ I. Поль, д-ръ Е. Людвіг, д-ръ Е. Ліппманъ, а то для его знаменитої якости, это университетъ чистоты и для того, что до него не домашней жадной складкой здоровью материа.

LE HOUBLON
500 FEUILLES
PARIS
FAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE
17, rue Béranger, à PARIS

Велика партія
останковъ сукна
(3 до 4 метри)

у всѣхъ краскахъ, на оди-
нажочній манітѣ бѣ доношу,
на жіночній плащѣ — роз-
сылася за поспільнотою за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brünn.

Останки не до висоды
принимають назадъ. Відрікъ
висылаються по присланю
10-крайцаревою маркою.
1292-19-6

ЕЛЯСТИЧНИЙ ВАЛКИ

до затягана шпаръ въ оквахъ и
дверехъ, найбільше и найдешевше
оредто запечечена бѣ
протягу,

Гипсъ,
Кітъ до оконъ

поручають

Гібрнеръ и Ганке
у Львовѣ, Рынокъ ч. 38.

VIERHUNDERT TAFELN.
NEUE (113) UMGANGS-ILLUSTRIERTE AUFZÄGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis a. Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50. LEINWAND FL. 5.40. HALBFARZ FL. 6.70. O.W.

30. Надолиста 1885

просто до насъ

VALENTIN & Comp.

домъ банковый, Гамбургъ.

„ПОРВАЛАСЬ НІТКА!“

Комедія на 4 справы.

Написавъ Я. Кониський.

Ціна 30 кр. а. в.

Въ м. УШІ-цѣ, сторінь 73. — Набуты можна черезъ Редакцію
„Дѣла“. Съ висылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Складъ фортепіано
К. МАРЕЦЬКОГО

у Львовѣ, площа Маріїцка ч. 5.

(Готель французькій).

Поручае фортепіано и пянина зъ перворяднихъ фабрикъ съ запорукою за ихъ доброту и тревалоть. Можна

получити такожъ и фортепіано переграній.

Ціни якъ найумиреннійшій.

Гомеріяна-гербата

Лѣкарями поручане, знамените средство

противъ

1508 1 ?

недугъ на легки и шії, (сухоты, дихавица, недугъ гортанки).

Надзвичайний успіхъ! Брошуроу о тоймъ розсылається даромъ.

Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдиву можна одержати отъ A. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.

Зъ друкарій Тов. ик. Шевченка підъ зар. К. Беднарок г.

„БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ“,
образокъ зъ галицького житя,
написавъ Василь Барвінокъ,
стор. 356 въ 16-у. Ціна 80
кр., стъ пересилкою 90 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарії Ставронігівській.

Маврикій Баллабанъ
у Львовѣ, площа Маріїцка ч. 8.
Поручае въ надлішомъ
вборѣ и по надумренихъ
постійнихъ цвяхъ вояжного
рода:
Полотна и бѣлье столове,
Перкалъ и шифони,
Хустки, краватки, колібрини и
маншеты,
Скарпітки и пончохи,
Барханы и піки,
Ленты и всяки приборы до су-
конъ. 1503 1—3